

Protokół nr XLI

Uroczysta sesja Rady Miejskiej Wrocławia

24 czerwca 2021 roku

Godzina 12:00

Sala Wielka Starego Ratusza

Sesja trwała w godzinach od 12:00 do 14:30.

Zastępca Dyrektora Biura Prezydenta Sylwester Zabieliński:

Proszę już Państwa o zajmowanie miejsc, minutę temu minęło południe. Korzystam z okazji Szanowni Państwo, by przypomnieć o obowiązującym reżimie sanitarnym i założeniu maseczek na czas uroczystości. Za kilka chwil Szanowni Państwo rozpoczniemy dzisiejsze spotkanie, dzisiejszą uroczystą sesję Rady Miejskiej Wrocławia. Proszę Państwa o powstanie. Za chwilę zostanie odegrany hymn państwowy a następnie hejnał Wrocławia. Hejnał zagra dla Państwa hejnalista wrocławski Pan Tadeusz Nestorowicz, do hymnu państwowego!

[red. — odegrano hymn narodowy]

[red. — odegrano hejnał Wrocławia]

Zastępca Dyrektora Biura Prezydenta Sylwester Zabieliński:

Proszę spocząć.

Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Bohdan Aniszczyk:

Szanowni Państwo, otwieram uroczystą sesję Rady Miejskiej Wrocławia. Serdecznie witam wszystkich przybyłych gości, ale przede wszystkim osoby nagrodzone, a wśród nich panią Renatę Mauer-Różańską Honorową naszą Obywatelkę i osoby im towarzyszące. Witam przewodniczących rad

poprzedniej Rady Miejskiej, poprzedniej kadencji Panią Barbarę Zdrojewską i Pana Jacka Ossowskiego. Zapowiadał się Pan Sławomir Piechota, ale chyba jeszcze nie dojechał. Witam Pana Prezydenta Jacka Sutryka oraz wiceprezydentów Panią Renatę Granowską, Pana Jakuba Mazura i Pana Sebastiana Lorenca. Witam Sekretarza Miasta Pana Włodzimierza Patalasa, Skarbnika Miasta Pana Marcina Urbana. Witam Panie i Panów radnych Rady Miejskiej Wrocławia. Witam wszystkich, którzy będą to relacjonować, utrwać i o tym potem opowiadać.

Tegoroczna sesja Rady Miejskiej, nieszczęśliwie dalej ma ten charakter szczególny, że jest w czasie jednak ze względów bezpieczeństwa w bardzo okrojonym składzie no i za to przepraszam. Mam nadzieję, że to już ostatnia taka sesja, że jednak nam niebo ześle trochę łagodniejsze czasy i będziemy mogli się znowu spotykać w gronie szerszym, a na dodatek jeszcze przy okazji ze wszystkimi innymi atrakcjami, które temu zawsze towarzyszyły. Chciałbym, żeby rzeczywiście mogły towarzyszyć. Witam też osoby, które śledzą nas w transmisji internetowej, tutaj chyba tu nie widać, ale zdaje się, że na zewnątrz ratusza mamy również możliwości uczestniczenia w tej naszej sesji przynajmniej biernego. Pozwólcie Państwo, że odczytamy list, który na moje ręce przesłał Przewodniczący Rady Miejskiej - Rady Miasta Lwowa z okazji naszego święta.

Szanowny Panie Przewodniczący. W imieniu Radnych Rady Miasta Lwowa oraz swoim własnym przesyłam Panu oraz Radnym Rady Miejskiej Wrocławia serdeczne życzenia z okazji Święta Wrocławia. To dzień wszystkich wrocławian - tych, którzy urodzili się we Wrocławiu i tych, którzy przyjechali do tego miasta, by w nim zamieszkać na stałe. Niech Wrocław pozostaje nadal miastem pokoju, miastem spotkań, wzajemnego szacunku i zaufania. Niech w każdym wrocławskim domu gości radość, szczęście i harmonia. Niech Święty Jan Chrzciciel, patron Wrocławia, obdarza zdrowiem i pomyślnością wszystkich mieszkańców Waszego pięknego Miasta. Ze swojej strony chciałbym wyrazić wolę i gotowość do kontynuowania w najbliższej przyszłości naszej dobrej Współpracy.

Liczymy na powrót do tradycyjnych spotkań oraz wspólnych obchodów wydarzeń ważnych dla naszych miast partnerskich. Korzystając z okazji, Panie Przewodniczący, proszę przyjąć wyrazy mojego najwyższego szacunku. Przewodniczący Rady Miasta Lwowa Markiyan Lopachak. Pozwoliłem sobie to w całości przeczytać bo podpisuje się pod tą treścią i żeby nie przedłużać od razu zapraszam pana prezydenta i proszę o zabranie głosu.

Prezydent Wrocławia Jacek Sutryk: Bardzo dziękuję Panie Przewodniczący, Wysokie Prezydium, droga Renato - przyjaźnimy się przecież wiele wiele lat - wszyscy drodzy wyróżnieni i nagrodzeni, z którymi za chwilę będę tutaj miał prawdziwą przyjemnością się spotkać. Szanowni Państwo Radni jak i drodzy goście, zarówno tutaj w tej pięknej sali Wielkiej Wrocławskiego Ratusza w miejscu, w którym przecież od wieków bije serce naszego Miasta. Jesteśmy w miejscu, w którym zawsze odbywały się, odbywają i odbywać będą tylko najważniejsze uroczystości z udziałem najważniejszych gości. Gości, którzy bardzo często tworzą po prostu na co dzień wspólnotę wrocławianek i wrocławian. Ludzi bez których z pewnością nie moglibyśmy być tak dumni z Wrocławia, jak dzisiaj jesteśmy. Szanowni Państwo, drodzy przyjaciele wiem, że wszyscy cieszymy się na to dzisiejsze spotkanie myślę, że Państwu podobnie jak i mi, bardzo brakowało już tej bliskości, takiego zwykłego bycia razem. To bycie razem szczególnie ważna jest w dniach tak pięknych, dniach tak ważnych jak ten dzisiejszy dzień - Święto Wrocławia, w które zebraliśmy się no właśnie w tym omówionym już historycznym miejscu spotkań miasta spotkań. W Starym Ratuszu, w którym przez wieki jak powiedziałem dokonywały się tylko najważniejsze rzeczy, gdzie debatowano o sprawach ważnych dla całej naszej wspólnoty wrocławianek i wrocławian. Współcześnie spotykamy się w tym miejscu w tych najważniejszych momentach, w tym najważniejszym momencie, aby podkreślić rangę i wspólnie pewne ważne rzeczy przeżyć, ale także w mojej ocenie, aby pokazać pewną historyczną łączność z tymi

wszystkimi, którzy przez wieki czy na przestrzeni wieków Wrocław pod różnymi imionami, ale z całą pewnością Wrocław z miłością, jak to wypowiedziała w tym właśnie miejscu nasza ukochana i droga noblistka Olga Tokarczuk, którzy z miłością to miasto współtworzyli. Jest to moi drodzy oczywiście także okazja do podsumowania tego roku życia Wrocławia, roku jak sami Państwo wiecie trudnego i pełnego niepewności, a zarazem roku, który w mojej ocenie - ale myślę, że nie tylko mojej - pokazał, że solidarność jest nie tylko elementem wrocławskiej historii, ale wciąż takim żywym sposobem budowania obywatelskiej wspólnoty. W trudnym czasie nie tylko umieliśmy się bowiem zjednoczyć, ale także myśleć o sobie nawzajem i nieść pomoc w potrzebie także osobom bliżej nam przecież częstokroć nieznanym. Nie chcę oczywiście w tym miejscu i dzisiaj powtarzać Raportu o stanie Wrocławia, z którym zapoznawaliśmy się podczas niedawnej sesji absolutoryjnej. Pozwólcie Państwo raczej, że w tym odświętnym dla nas wrocławian dniu, ten rok miniony podsumuję po prostu krótkimi słowami wdzięczności.

Nieustannie pamiętam, my wszyscy pamiętamy o białym personelu, który każdego dnia walczył o życie i zdrowie mieszkańców naszego Miasta. Walczy o nie zresztą także dzisiaj czy to w szpitalach czy w punktach szczepień. Myślę o wrocławskich wolontariuszach tych zarówno zrzeszonych w licznych organizacjach trzecio-sektorowych, ale także tych, którzy po prostu spontanicznie włączyli się do akcji szycia maseczek, zaopatrywali sąsiadów w różne potrzebne im produkty, wspierali wreszcie służby miejskie w dotarciu do potrzebujących. Jestem wdzięczny wrocławskim firmom, które w trudnym przecież także dla siebie czasie zwracały się za naszym pośrednictwem albo tych wspomnianych organizacji społeczeństwa obywatelskiego z bardzo różną ofertą pomocy także tym, którzy sami wreszcie nieśli pomoc chciałbym bardzo serdecznie podziękować choćby poprzez taki prosty, ale jakże ważny wówczas gest dostarczania ciepłych posiłków. To Państwo - każdy z osobna i także zrzeszeni pokazaliście jak właśnie tworzy się tą wrocławską wspólnotę to

Państwo ją współtworzyliście. Wreszcie Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, Straż Miejska wraz z Centrum Zarządzania Kryzysowego, wrocławskie MPK i wszystkie inne miejskie jednostki, spółki, centra obsługi mieszkańców, cały urząd miejski będąc w tym reżimie covidowym, przestrzegając obowiązujących obostrzeń pracowały i pracują przez cały okres, bo przecież pandemia się jeszcze nie skończyła. Świadomie w tych podziękowaniach nie wymieniam dzisiaj nikogo z imienia i nazwiska, pozostając jednak absolutnie wdzięczny każdemu bez wyjątku. Cieszę się, że w tym pełnym wyzwań czasie miałem zaszczyt po prostu miałem zaszczyt pracować ramię w ramię z takimi oddanym zespołem. Chciałbym bardzo raz jeszcze wszystkim moim współpracownikom za to bycie w tym trudnym czasie razem, za tą pracę dla Wrocławia podziękować. Szanowni Państwo obchodzimy Święto Wrocławia - naszego Wrocławia, w ten szczególny sposób, że faktycznie jak wierzę myślimy o nim nie jako mieście, że myślimy o nim właśnie o mieście jako mieście dla wszystkich. Niezależnie – mówiłem o tym dzisiaj kiedy składaliśmy kwiaty w Bazylice Miejskiej w Kaplicy Rajców Miejskich - Wrocław dla każdego niezależnie od kraju pochodzenia, niezależnie od wyznania, niezależnie od poglądów czy politycznych sympatii. Wrocław jest był i pozostanie miastem dla wszystkich, którzy chcą je współtworzyć. To właśnie ważne jest dzielenie tylko tego jednego dużego fantastycznego miastotwórczego warunku. Tym wspólnym warunkiem, tym wspólnym dużym mianownikiem powinna być miłości troska o nasze miasto. W tym sensie i w tym sensie najpierw w mojej ocenie jesteśmy wrocławiankami najpierw jesteśmy wrocławianami, którzy dzisiaj cieszą się nie tylko świętem miasta, ale też dniem jedności. Chciałbym, aby to święto, aby ten dzień, któremu patronuje Święty Jan takim właśnie świętem takim właśnie świętem jedności był. Świętem, w którym chcemy myśleć o tym, co dla nas wszystkich, jak tu siedzimy, jest najważniejsze, a najważniejszy jest Wrocław. Cieszę się, że dzisiaj widząc także naszych honorowych obywateli z lat ubiegłych. Mówię do dr. Macieja Łagiewskiego współgospodarza tego pięknego miejsca. Cieszę się, że dzisiaj do grona

honorowych obywateli naszego miasta dołącza Renata Mauer-Róžańska, sportsmenka, olimpijka. Te ły radości, kiedy zdobywałaś medal, medale w Atlancie i Sydney, te wzruszenia, które dzięki Tobie były naszym udziałem, za to wszystko chcielibyśmy dzisiaj bardzo serdecznie podziękować. Polska była wówczas dumna, ale dumny był także Wrocław, któremu dałaś tyle radości i tyle dumy. Ale Renata Mauer-Róžańska to nie tylko życie sportowe, to nie tylko życie olimpijki. To przecież zaangażowany działacz samorządowy, społecznik. No i to co Renata zawsze w swojej pracy i zawodowej i społecznej i samorządowej, chyba robiła z największą pasją to poświęcanie się i troska o tego najmłodszego obywatela naszego miasta i wychowywanie go, kształtowanie go właśnie w duchu tych też wartości właśnie sportowych. Wartości które bardzo często przecież są tymi samymi dla nas samorządowców. Droga Renato dziękuję Ci za to wszystko, dziękuję Ci za to, że zgodziłaś się przyjąć to wyróżnienie. Cieszę się, że tym samym poniekąd sport łączy nas tutaj dzisiaj w tej sali w tym pięknym mieście na nowo. Chciałbym wszystkim pozostałym nagrodzonym których widzę bardzo serdecznie podziękować. Pewnie nie uda mi się i nie sposób, jakby z tego miejsca wszystkich dostrzec i tym samym obecność Państwa podkreślić ale, ale są Państwo Dziechcińscy, są Państwo Pawłowscy, jest prof. Witkiewicz, to są wszystko ludzie, wszystko firmy, nasza droga Wanda Ziembicka-Has, której wczoraj śpiewaliśmy sto lat, bo przecież wigilia Świętego Jana to także imieniny Wandy. Wandy, która od lat najpierw w roli, będę o tym dzisiaj mówił czytając laudację, w roli dziennikarki, w roli aktorki, osoby obecnej silnie w mediach w mediach publicznych, ale później także samorządowca. Budowała i buduje nasz Wrocław, bo Wanda jeszcze niczego nie podsumowała. Wczoraj siedzieliśmy imiona i Ona – przepraszam za to Ona ale z dużej litery z wielkim szacunkiem - kolejne pomysły, kolejne pomysły wykładała. Ale wszyscy Państwo, wszyscy Państwo, którzy tutaj dzisiaj z nami z nami jesteście robicie fantastyczne rzeczy dla dlatego miasta. Właśnie to co jest sukcesem tego miasta to, że możemy być dziś z tego Miasta, z tego miasta dumni. Myślę, że wrocławianie są

z tego miasta dumni i nie dadzą sobie wmówić, że jest, że jest inaczej. To się dzieje z Państwa udziałem. My, prezydent, radni ten ster pięknego okrętu, jakim jest Wrocław trzymamy ale, ale to wy mi pomagacie jednak w odpowiednim kierunku sterować. I za to chciałbym Państwu już teraz bardzo serdecznie podziękować. No i na sam koniec, ciesząc się raz jeszcze, że możemy się spotkać tutaj w tak ważnym i w pięknym dniu. Zachęcam do tego, abyśmy skupili się wokół takiego oto wezwania: Po pierwsze niech żyje Wrocław! Nasz Wrocław! Piękny, solidarny, tolerancyjny, zjednoczony „nie przeciwko czemuś”, a „dla czegoś”, czegoś w istocie niezwykle ważnego – ważnego dla budowania wspólnoty wrocławianek i wrocławian! Niech żyje Wrocław! Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Bohdan Aniszczyk:

Dziękuję Panu Prezydentowi. Przystępujemy do części obrad związanej z przyznaniem tytułu Honorowego Obywatela Wrocławia. Tytuł Civitate Wratislaviensi Donatus nadawany jest dla wyróżnienia osób szczególnie zasłużonych dla Wrocławia. Okolicznościowe Dyplomy zostały wykonane przez uznanego wrocławskiego artystę grafika prof. Przemysława Tyszkiewicza w technice akwaforty. To już jest też nasza tradycja. Każdy dyplom jest inny. W dniu 22 kwietnia 2021 roku Rada Miejska Wrocławia przyznała tytuł „Civitate Wratislaviensi Donatus” Pani Renacie Mauer-Różańskiej i pozwólcie Państwo że odczytam laudację z tego powodu.

Pani Renata Mauer-Różańska urodziła się w Nasielsku 23 kwietnia, daty nie podam. Sportsmenka, zawodniczka specjalizująca się w strzelectwie sportowym, trener, wykładowca akademicki, radna Rady Miejskiej Wrocławia w latach 2010–2018. No i teraz szersze uzasadnienie. Do strzelectwa zachęcił ją w liceum nauczyciel przysposobienia obronnego, trener i kierownik szkolnej sekcji strzeleckiej Zdzisław Stachyra. Pozwólcie Państwo, że jednak te nazwiska będę czytał, które w pewnym sensie mogą się wydawać historyczne, ale myślę, że każdy z nas jednak w tej swojej osobistej historii właśnie ma tych ileś nazwisk bez których

wyglądalibyśmy inaczej i tak myślę, że pozwolicie Państwo, że tych nazwisk trochę przywołam. Czyli Pan Zdzisław Stachyra, który zauważył jej talent podczas zajęć z obowiązkowego wtedy strzelania. Trenowała jednocześnie w szkole i w Związkowym Klubie Strzeleckim Warszawa. Pod okiem trenera, olimpijczyka Piotra Kosmatki, młoda zawodniczka szybko zaczęła odnosić wielkie sukcesy na juniorskich zawodach strzeleckich. Od 1986 roku do zakończenia kariery była członkinią kadry narodowej i reprezentantką Polski w zawodach najwyższej rangi światowej. Aby zapewnić zdolnej zawodniczce lepsze możliwości rozwoju, trener pomógł jej, i tutaj podziękowania dla trenera, w 1989 roku przenieść się do Wojskowego Klubu Sportowego Śląsk Wrocław. We Wrocławiu ukończyła studia wyższe na Wydziale Gospodarki Narodowej Akademii Ekonomicznej (2001), a także podyplomowe studia trenerskie oraz studia w zakresie technik relaksacyjnych na Akademii Wychowania Fizycznego. Tu jako zawodniczka WKS Śląska Wrocław, we współpracy z trenerem Andrzejem Kijowskim, odniosła swoje największe sportowe sukcesy. Jej osiągnięcia medalowe są imponujące. Podczas mistrzostw Polski zdobyła we wszystkich konkurencjach i kategoriach wiekowych łącznie 42 złote medale, 10 srebrnych i 5 brązowych. Jest dwukrotną wicemistrzynią świata seniorek, brązową medalistką mistrzostw świata, dwukrotną mistrzynią Europy, a także zdobywczynią 2 srebrnych i 2 brązowych medali mistrzostw Europy. Dwukrotnie zwyciężyła też w finałach Pucharu Świata. Na swoim koncie ma też drużynowy rekord Europy w konkurencji karabin pneumatyczny z roku 2005. Jest to jedyny aktualny rekord w tabelach międzynarodowych z polskim udziałem w konkurencjach olimpijskich. Jest też wielokrotną rekordzistką Polski w strzelaniu z karabinu sportowego oraz karabinu pneumatycznego. W 2002 roku została wpisana do Księgi Rekordów Guinnessa jako zdobywczyni największej liczby medali olimpijskich w strzelaniu z karabinu w kategorii kobiet. Od 2006 roku jest pracownikiem dydaktycznym Akademii wychowania fizycznego we Wrocławiu obecnie w Zakładzie Dydaktyki i Sportu. Przez 10 lat prowadziła wykłady o tematyce olimpijskiej również w Dolnośląskiej

Szkole Wyższej. W 2010 roku została radną Rady Miejskiej Wrocławia, w której przez dwie kadencje przewodniczyła Komisji Sportu i Rekreacji.

Uczestniczy w działaniach Wrocławskiej Rady Sportu, była ambasadorką światowych igrzysk sportowych The World Games Wrocław 2017, choć najbardziej związane ze Śląskiem Wrocław bliski jest jej wiele innych działających we Wrocławiu klubów, związków i organizacji sportowych. Pełni funkcję wiceprezesa prężnie, bardzo prężnie działającej Regionalnej Rady Olimpijskiej we Wrocławiu. Prezesem tej Rady jest też znany nam Mieczysław Łopatka. Integrując środowisko sportowe w regionie oraz krzewiąc ideą olimpizmu i czystej sportowej rywalizacji, wypełniając tę misję brała udział w organizacji przez Regionalną Radą Olimpijską i Miasto Wrocław - tu jest tak enigmatycznie brała udział jak obserwowałem to zorganizowała nam po prostu zorganizowała nam po prostu pikniki olimpijskie we Wrocławiu i dla Dolnego Śląska. W ramach działalności Rady współpracuje z Uniwersytetem Wrocławskim, Akademią Wychowania Fizycznego w organizacji imprez sportowo-rekreacyjnych, których odbiorcami są przede wszystkim dzieci, młodzież szkolna. No właśnie tu nie ma, ale zorganizowaliśmy wspólnie z Renatą parę konferencji dla ogółu dyrektorów szkół wrocławskich i nauczycieli. Aktywnie działa w Polskim Komitecie Olimpijskim wchodząc w skład Komisji Sportu Kobiet. Wraz z rodziną mężem Pawłem córką Natalią oraz synem Mateuszem mieszka we Wrocławiu. Renata Mauer-Różańska za swoje osiągnięcia sportowe i działalność społeczną otrzymała liczne wyróżnienia i nagrody. Polski Komitet Olimpijski dwukrotnie przyznał jej nagrodę Fair Play. W 1996 roku wygrała plebiscyt „Przeglądu Sportowego” na najpopularniejszego sportowca w Polsce, a w 2000 roku zajęła drugie miejsce, ustępując tylko Robertowi Korzeniowskiemu. Została odznaczona Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Stulecia Odzyskania Niepodległości, Złotym Medalem Za Zasługi dla Polskiego Ruchu Olimpijskiego i medalem okolicznościowym z okazji stulecia Polskiego Komitetu Olimpijskiego. No i mamy nadzieję,

i dziękujemy, że do tego do tej kolekcji jeszcze przyjęła tytuł Honorowego Obywatela Wrocławia. Pozwólcie Państwo, tak patrzę na Renatę, jedna ciekawostka. To dzięki Wojciechowi Koelberowi myślę, że to, że to Państwa może też troszkę zaciekać. Na świat przyszła Renata na tej samej porodówce w Nasielsku pod Warszawą co Tomasz Majewski nasz dwukrotny mistrz olimpijski w pchnięciu kulą. Jego wieziono tam ze Słonczewa, a ją z wioski o nazwie Krzyczki-Pieniążki. Zatem w tym samym szpitalu narodziły się pięć naszych medali olimpijskich w tym cztery złote. Sięgam do scenariusza i zapraszam Panią Renatę oczywiście tutaj, a Pana Prezydenta proszę o wspólne wręczenie dyplomu.

Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Bohdan Aniszczyk:

W części drugiej obrad przedstawieni i uhonorowani zostaną laureaci Nagrody Wrocławia. Nagrodę Wrocławia Rada Miejska przyznaje osobom i instytucjom za całokształt ich pracy na rzecz miasta. Rada Miejska Wrocławia w dniu 22 kwietnia 2021 roku postanowiła o przyznaniu pięciu Nagród Wrocławia. Pierwszą z nich otrzymuje Pani Anna Kraucz-Miękus. Proszę Wiceprzewodniczącego Rady Miejskiej Wrocławia Pana Łukasza Olberta o odczytanie laudacji.

Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Łukasz Olbert :

Szanowni Państwo. Pani Anna Kraucz-Miękus: neurologopeda, od 18 lat dyrektorka Fundacji Opieka i Troska. Ukończyła historię na Uniwersytecie Wrocławskim. Przez wiele lat pracowała w korporacjach na stanowiskach menedżerskich. W 2003 roku zaangażowała się w działalność Fundacji Opieka i Troska, zajmującej się kompleksowym wsparciem środowiskowym dla osób z doświadczeniem choroby psychicznej. W 2006 roku Fundacja otworzyła nową siedzibę na Psim Polu – miejsce spotkań jej podopiecznych, a także licznych wolontariuszy, współpracowników i terapeutów. W roku 2011 prowadzona przez Annę Kraucz-Miękus fundacja pozyskała środki na prowadzenie Środowiskowego Domu Samopomocy dla osób z doświadczeniem choroby psychicznej. Poza swoją podstawową działalnością fundacja z powodzeniem realizuje projekty

mające na celu wsparcie osób zagrożonych wykluczeniem społecznym: klub aktywizacji społecznej dla osób w depresji, klub dla rodzin, hostel „Dom Wspólny” dla osób po kryzysie psychicznym, kawiarnia Stara Piekarnia – pierwsze we Wrocławiu miejsce aktywizacji zawodowej osób po kryzysie psychicznym, które w szybkim czasie stało się dobrze funkcjonującym przedsiębiorstwem ekonomii społecznej, klub seniora „Zawsze Młodzi”, centrum rozwoju i aktywności dzieci i młodzieży „Klub na Psiaku” – działające na rzecz dzieci wykluczonych. W swojej działalności Anna Kraucz-Miękus wprowadza innowacyjne rozwiązania pogłębiające więzi społeczne i ukierunkowane na kreowanie pozytywnych zmian społecznych.

W latach 2006–2018 fundacja Opieka i Troska była głównym organizatorem balów dobroczynnych Anny i Rafała Dutkiewiczów, z których dochód przeznaczony został na wsparcie m.in. szpitala przy ul. Kasprowicza, potem Oddziału Pediatrycznego w Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym im. Gromkowskiego przy ul. Koszarowej, a także kliniki ginekologii dziecięcej. Od 2021 roku fundacja realizuje zadanie publiczne „Centrum Aktywności Lokalnej Psie Pole–Zawidawie” – projekt aktywizacyjno-edukacyjny skierowany do wszystkich mieszkańców osiedla mający na celu wzbogacenie i uatrakcyjnienie dotychczasowej oferty spędzania czasu wolnego w najbliższym sąsiedztwie.

Zapraszam Panią Annę Kraucz-Miękus a Pana Przewodniczącego Rady proszę o wspólne wręczenie dyplomu.

Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Bohdan Aniszczyk:

Nagrodę Wrocławia otrzymuje Pan Tadeusz Pawłowski. Proszę Radnego Rady Miejskiej Wrocławia Mirosława Lacha o odczytanie laudacji

Radny Rady Miejskiej Wrocławia Mirosław Lach: Szanowni Państwo. Pan Tadeusz Pawłowski urodzony w 1953 piłkarz Śląska Wrocław, trener oraz działacz piłkarski, wychowawca młodych adeptów futbolu. Tadeusz Pawłowski jest jedną z najważniejszych postaci w dziejach piłkarskiego

Śląska Wrocław. Urodzony we Wrocławiu, wychował się na ul. Kruczej, nieopodal stadionu Wojskowego Klubu Sportowego Śląsk Wrocław, którego zawodnikiem został w 1974 roku. Swoją grą wyróżniał się nie tylko w polskiej lidze, ale i na arenie międzynarodowej. W historii rozgrywek klubowych zapisała się szczególnie jego bramka w meczu przeciwko słynnemu Liverpoolowi w ramach rozgrywek Pucharu UEFA. 26 listopada 1975 roku na Stadionie Olimpijskim we Wrocławiu w obecności kilkudziesięciu tysięcy kibiców wrocławianie przegrali z późniejszym triumfatem rozgrywek 1 : 2. Jedyną bramkę dla Śląska zdobył wówczas właśnie Tadeusz Pawłowski. W latach 70. trafił także do najsilniejszej w historii reprezentacji Polski, z którą rozegrał pięć spotkań. Największy sukces w barwach wrocławskiego klubu Tadeusz Pawłowski świętował jako kapitan drużyny w 1977 roku, kiedy to „Wojskowi” zdobyli swój pierwszy tytuł mistrza Polski. Wywalczył ze Śląskiem również Puchar Polski (1976) oraz dwukrotnie zdobył wicemistrzostwo kraju (1978, 1982). Jest najlepszym strzelcem Śląska Wrocław w ekstraklasie i w europejskich pucharach. W sumie zdobył dla klubu 85 bramek. Na uznanie zasługuje również jego dorobek trenerski. Trzykrotnie obejmował funkcję pierwszego trenera wrocławskiego klubu. Najpierw w 1992 roku, następnie w latach 2013–2015 oraz 2018–2019. W sezonie 2014/15 zajął ze Śląskiem czwarte miejsce, dzięki czemu stał się jedyną postacią w historii klubu, która awansowała do europejskich pucharów zarówno w roli piłkarza, jak i trenera. W 2014 roku otrzymał także prestiżowy tytuł Trenera Roku w plebiscycie tygodnika „Piłka Nożna”. Jest wychowawcą i trenerem wielu młodych zawodników. W latach 2016–2018 oraz 2019–2020 Tadeusz Pawłowski pełnił funkcję dyrektora Akademii Piłkarskiej Śląska Wrocław. Okres jego pracy to wyraźny rozwój i profesjonalizacja szkolenia w akademii, w której kilkuset młodych zawodników w wieku od 7 do 19 lat podnosiło swoje umiejętności, jednocześnie poznając wartości, które niesie ze sobą sportowa rywalizacja w duchu fair play.

Panie Tadeuszu! Serdecznie Pana zapraszam, a Przewodniczącego Rady proszę o wspólne wręczenie dyplomu.

Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Bohdan Aniszczyk:

Nagrodę Wrocławia otrzymuje Pani Kinga Preis. Niestety Pani Kinga nie może zaszczyścić nas swoją obecnością ale jest z nami jej mama Pani Krystyna Preis - witamy serdecznie. Proszę Wiceprzewodniczącą Rady Miejskiej Wrocławia Panią Dorotę Galant o odczytanie laudacji

Wiceprzewodnicząca Rady Miejskiej Wrocławia Dorota Galant:

Szanowni Państwo bardzo mi miło przedstawić sylwetkę Pani Kingi Preis. Kinga Preis: polska aktorka teatralna i filmowa, związana z Teatrem Polskim we Wrocławiu. Jest wrocławianką z urodzenia. W 1996 roku ukończyła studia aktorskie w Państwowej we wrocławskiej filii Wyższej Szkoły Teatralnej im. Ludwika Solskiego w Krakowie. Zadebiutowała w teatrze jeszcze jako studentka, wcielając się w tytułową postać Kasi z Heilbronn (1994). Następnie zagrała Ninę Zarieczną w *Mewie* (1995), potwierdzając swoje nieprzeciętne możliwości aktorskie. Po studiach związała się z Teatrem Polskim we Wrocławiu. W pamięci widzów pozostały jej znakomite kreacje w takich spektaklach jak: *Improwizacja Wrocławska* (1996), *Płatonow-Akt Pominięty* (1996), *Pieśń o blasku wody* (1997), *Historia PRL-u* (1998), *Doktor Faustus* (1999), *Przypadek Klary* (2001), *Jak zostałam wiedźmą* (2014). Zagrała też ponad 30 ról w spektaklach Teatru Telewizji. Jej filmografia jest równie imponująca jak dorobek teatralny. W 1996 roku wystąpiła w telewizyjnym filmie *Niepisane prawa* z cyklu *Opowieści weekendowych* Krzysztofa Zanussiego. Film *Poniedziałek* przyniósł jej nagrodę za najlepszą rolę drugoplanową na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni (1998). Natomiast po filmie *Cisza* (2001) okrzyknięto ją jedną z najzdolniejszych europejskich aktorek i wyróżniono nagrodą za główną rolę kobiecą także na Festiwalu w Gdyni (2001). Zagrała też drugoplanową rolę w filmie o Holokauście *W ciemności* (2011), który był polskim kandydatem do Oscara w 2012 roku. Tworzyła wyraziste, psychologicznie pogłębione portrety i wielkie

kreacje m.in. w takich filmach jak: *Komornik* (2005), *Dom zły* (2009), *Sala samobójców* (2011), *Róża* (2011), *Pod mocnym aniołem* (2014), *Bogowie* (2014), *Prosta historia o morderstwie* (2016), *Plan B* (2018), *Jak najdalej stąd* (2020). Jest aktorką wszechstronną, swój talent wokalny zaprezentowała w spektaklach muzycznych: *Opera za trzy grosze* (1996), *Gorączka* (2003), *Mandarynki i pomarańcze* (2003), w filmie *Córy dancingu* (2015) oraz w warszawskim musicalu *#Wszystkogra* (2016). Wydarzeniem muzycznym był też jej występ w spektaklu Teatru K2 *Ballady morderców* z piosenkami Nicka Cave'a. Rolami w serialach *Boża podszewka* (2005) oraz *Ojciec Mateusz* zjednała sobie ogromną sympatię widzów, o czym świadczą nagrody: Wiktor w kategorii najpopularniejsza aktorka telewizyjna (2012) oraz Telekamera w kategorii najlepsza aktorka (2020). Została wyróżniona także Nagrodą Główną na XX Przeglądzie Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu (1999), Złotą i Srebrną Iglicą (2000, 2004) oraz Nagrodą im. Zbyszka Cybulskiego (2006), a także Złotym Krzyżem Zasługi (2010) oraz Srebrnym Medalem Zasłużony Kulturze Gloria Artis (2011). Od lat jest ambasadorką Fundacji Wrocławskie Hospicjum dla Dzieci. Zapraszam do odebrania nagrody Panią Krystynę Preis, a Przewodniczącego Rady proszę o wspólne wręczenie dyplomu.

Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Bohdan Aniszczyk: Nie wiem czy wypada ale zakochałem się w Pani Kindze Preis 20 lat temu po jej recitalu strasznie ponurych piosenek chyba Nica Cage'a. Zdaje się że to taka była okoliczność. Będziemy jeszcze mieli dla Państwa pewną niespodziankę związaną z panią Kingą Preis, ale to może trochę później. Nagrodę Wrocławia otrzymuje również Fundacja Ogólnopolski Strajk Kobiet. Proszę Wiceprzewodniczącego Rady Miejskiej Wrocławia Pana Bartłomieja Ciążyńskiego o odczytanie laudacji.

Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Bartłomiej

Ciążyński: Panie Przewodniczący, Panie Prezydencie, Wysoka Rado, Szanowni nagrodzeni, drodzy goście. Ta laudacja jest dla mnie bardzo miłym momentem ważnym i poruszającym zarazem, dlatego o tym,

mówię dlatego, że gdyby mi się załamał głos proszę was wszystkich o wyrozumiałość. Fundacja Ogólnopolski Strajk Kobiet z siedzibą we Wrocławiu – ruch społeczny, którego celem jest obrona przestrzegania praw kobiet w Polsce i na świecie, a także obrona demokracji i zasad praworządności. Ogólnopolski Strajk Kobiet zainicjował swoje działanie we Wrocławiu 25 września 2016 roku protestem wobec odrzucenia przez Sejm RP projektu ustawy „Ratujmy kobiety 2017” i jednoczesnym skierowaniem do prac komisji projektu „Stop aborcji”. W reakcji na apel OSK o ogólnopolski protest 3 października 2016 roku, w „czarny poniedziałek”, setki tysięcy Polek i Polaków równocześnie wyszło na ulice w 147 miastach, by zmanifestować sprzeciw wobec próby radykalnego zaostrożenia prawa aborcyjnego. Od tamtego czasu OSK walczy z ograniczaniem praw kobiet. Od pięciu lat działaczki Ogólnopolskiego Strajku Kobiet organizują i biorą udział w protestach, marszach i demonstracjach, podczas których domagają się niezależności sądów, przestrzegania rządów prawa oraz godności i praw dla grup dyskryminowanych. Ruch sformułował szereg postulatów. Obok żądania liberalizacji prawa aborcyjnego, są to m.in. edukacja, w tym seksualna, likwidacja umów śmieciowych na rynku pracy, poprawa opieki zdrowotnej, realne przeciwdziałanie wszelkim dyskryminacjom, działania na rzecz klimatu. Wszystkie one służą obronie podstawowych wartości definiowanych przez Ogólnopolski Strajk Kobiet – wolności, godności, tolerancji, świeckiego państwa, prawa kobiet do decydowania o swoim losie. Wydarzenia w Polsce uzyskały zasięg międzynarodowy, a polskie działaczki podjęły współpracę z organizacjami kobiecymi z innych krajów. W ten sposób powstała inicjatywa Międzynarodowego Strajku Kobiet, którego OSK jest częścią. 8 marca 2017 roku, w Międzynarodowym Dniu Kobiet, w 54 krajach odbyły się manifestacje środowisk kobiecych nawołujące do powstrzymania przemocy wobec kobiet, liberalizacji prawa aborcyjnego w poszczególnych krajach i zrównania szans kobiet w społeczeństwie. 22 października 2020 roku, po orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego delegalizującym możliwość aborcji z powodu ciężkiego

i nieodwracalnego upośledzenia płodu albo nieuleczalnej choroby zagrażającej jego życiu, działaczki Ogólnopolskiego Strajku Kobiet zapoczątkowały protesty przeciwko zaostreniu ustawy aborcyjnej. Demonstracje odbyły się w kilkuset miastach w Polsce i w ponad stu miastach poza polskimi granicami. 1 listopada 2020 roku Ogólnopolski Strajk Kobiet powołał do życia Radę Konsultacyjną, której celem jest opracowanie rozwiązań prawnych w postulowanych przez protestujących obszarach: prawa kobiet, praca, edukacja, świeckie państwo, zdrowie oraz klimat. W 2017 ruch został wyróżniony Nagrodą Radia Tok FM im. Anny Laszuk. Trudno uwierzyć, że trzeba było w tych wszystkich sprawach protestować. Trudno uwierzyć, że w dwudziestym pierwszym wieku w Europie w Unii Europejskiej trzeba walczyć o prawa kobiet, o równe traktowanie, o prawo decydowania o sobie, o swoim szczęściu, swoim losie o to, że trzeba walczyć o rzędy prawa i o prawa człowieka. Okazało się, że trzeba i Wy wzięłyście to na swoje barki. Dajecie przykład odwagi, dajecie przykład bezkompromisowości, dajecie przykład wielkiego społecznego zaangażowania, inspiruje. Za to Rada Miejska Wrocławia – Wrocław!, z którego przecież się wywodzicie i gdzie to wszystko się zaczęło chcę wam gorąco podziękować. Dziękujemy! Marto, Aniu, Natalio proszę!

Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Bohdan Aniszczyk:

Szanowni Państwo! Nagrodę Wrocławia otrzymuje również Fundacja „Promyk Słońca”. Proszę Przewodniczącą Komisji Edukacji i Młodzieży Rady Miejskiej Wrocławia Panią Ewę Wolak o odczytanie laudacji.

Radna Rady Miejskiej Wrocławia Ewa Wolak: Panie Prezydencie, Panie Przewodniczący, Szanowna Rado drodzy goście z wielką przyjemnością przedstawię dorobek Fundacji Promyk Słońca. Fundacja „Promyk Słońca” założona w czerwcu 1990 roku od z góry 30 lat wspiera dzieci z wyzwaniami rozwojowymi, z niepełnosprawnościami, zagrożone niepełnosprawnością, z trudnościami w uczeniu się i ich rodziny. W ciągu 30-letniej działalności z niewielkiego integracyjnego żłobka wrocławski

oddział fundacji zmienił się w wielozadaniowy ośrodek realizujący koncepcję kompleksowej pomocy dziecku i rodzinie, na którym wzorują się dziś inne młodsze ośrodki i organizacje pozarządowe. Pomoc kierowana do rodziny obejmuje diagnostykę, rehabilitację, wspomaganie rozwoju dziecka, edukację, integrację społeczną, asystenturę, a także poradnictwo i opiekę wytchnieniową dla rodziców i opiekunów. Fundacja prowadzi we Wrocławiu kilkanaście placówek o charakterze edukacyjnym, szkoleniowym i doradczym: Dolnośląskie Centrum Wsparcia Rodziny, oferujące kompleksowe wsparcie dla rodzin dotkniętych problemem niepełnosprawności dziecka; Centrum Diagnostyczno-Rehabilitacyjne dla dzieci z zaburzeniami rozwoju, w którym codziennie z opieki lekarzy i terapeutów różnych specjalności korzysta około 300 małych pacjentów z Wrocławia i całego Dolnego Śląska; Specjalistyczną Poradnię Psychologiczno-Pedagogiczną, w której prowadzone jest wczesne wspomaganie rozwoju dla dzieci z niepełnosprawnościami, a także diagnoza i terapia dla uczniów z trudnościami w uczeniu się; integracyjny żłobek; integracyjne przedszkole; Wrocławski Punkt Informacji dla Osób Niepełnosprawnych; poradnię rodzinną; Centrum Asystentury i Opieki Wytchnieniowej; Centrum Wolontariatu; Centrum Szkoleniowe; Międzynarodowy Instytut Nowych Technologii upowszechniający nowe metody diagnostyki i terapii oraz innowacyjne rozwiązania na rzecz osób z niepełnosprawnościami; Instytut Spraw Społecznych, którego celem jest stworzenie spójnego systemu wsparcia dzieci i rodzin. Fundacja „Promyk Słońca” jest wiodącym w Polsce ośrodkiem szkoleniowym oferującym kursy i studia podyplomowe z zakresu medycyny, fizjoterapii, psychologii, pedagogiki dla specjalistów pracujących z dziećmi z zaburzeniami rozwoju. Rocznie szkoli ponad tysiąc terapeutów. Uzupełnieniem szerokiego spektrum działań fundacji są liczne projekty i kampanie społeczne, których celem jest integracja społeczna, likwidowanie uprzedzeń i stereotypowego myślenia o niepełnosprawności. Każdego roku ze wsparcia fundacji, w różnych formach, korzysta około 16 tysięcy osób, z czego znaczna część to mieszkańcy Wrocławia. Wielkie ukłony dla ogromnego dorobku fundacji

zapraszam panią dr Adrianę Pietraszkiewicz i panią Annę Grabowską przedstawicielki Fundacji Promyk Słońca, a Przewodniczącą Rady proszą o wspólne wręczenie dyplomów.

Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Bohdan Aniszczyk:

Szanowni Państwo! Teraz niespodzianka, którą zapowiadałem. Z uwagi na swoją nieobecność pani Kinga Preis, na naszą prośbę nagrała krótką filmową wypowiedź skierowaną do nas. Proszę o transmisję.

[red. odtworzenie filmu z wypowiedzią Kingi Preis]

Kinga Preis: Szanowni Państwo! Wspaniali moi Rodacy, Wrocławianie.

Chciałam z całego serca podziękować Wam za przyznanie mi tej nagrody.

Ja jestem wrocławianką z urodzenia i jestem z tego dumna. I tego

naprawdę zazdroszczą mi wszyscy wspaniali koledzy, w teatrach

i w filmach. Byłam wierna Teatrowi Polskiemu przez bardzo długi czas.

Potem moje losy potoczyły się tak, że teraz czasem więcej pracuję poza

Wrocławiem, ale i tak z ogromnym sentymentem do niego wracam

i na stałe pod Wrocławiem już teraz mieszkam. Nagrodę w moim imieniu

odbierze moja Mama, która na rzecz Wrocławia, myślę zrobiła dużo więcej niż ja bo całe swoje życie przepracowała w Operze Wrocławskiej.

Ja jestem z Niej bardzo dumna i korzystając z tej okazji dziękuję jej za

wszystko. Przez 17 lat byłam związana z Teatrem Polskim we Wrocławiu

ale to z czego najbardziej jestem dumna w mojej pracy na rzecz

Wrocławia, to jest reprezentowanie Fundacji Wrocławskie Hospicjum dla

Dzieci. Nagrodę, którą dzisiaj otrzymam chciałabym w całości przekazać

właśnie na rzecz tej fundacji – Fundacji Wrocławskie Hospicjum dla Dzieci.

Jestem jej ambasadorem od wielu wielu lat i uważam, że wspomaganie

ludzi, którzy sami sobie czasem pomóc nie potrafią, to jest najpiękniejsza

rzecz, którą mogę realizować również uprawiając ten zawód. Jeszcze raz

pięknie Wam dziękuję. Pozdrawiam z banalnych okoliczności przyrody.

Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Bohdan Aniszczyk:

Przechodzimy do kolejnej części obrad, w trakcie której zostanie wręczona Złota Odznaka Honorowa Wrocławia i Nagrody Prezydenta Wrocławia. Informacje o odznace i Sylwetki nagrodzonych Nagrodami Prezydenta przedstawi pan Sylwester Zabielnny – zastępca dyrektora Biura Prezydenta Wrocławia.

Zastępca Dyrektora Biura Prezydenta Wrocławia Sylwester

Zabielnny: Bardzo dziękuję Panie Przewodniczący. Szanowni Państwo! Na dzisiejszej sesji Pan Prezydent odznaczy jedną osobę Złotą Odznaką Honorową Wrocławia oraz wręczy pięć Nagród Prezydenta Wrocławia.

Najpierw kilka słów o odznaczeniu.

Odznaka Honorowa Wrocławia Wratislavia Grato Animo – „Wrocław z wdzięcznością” jest zaszczytnym honorowym odznaczeniem rangi samorządowej, przyznawanym za zasługi w działalności publicznej na rzecz rozwoju Wrocławia. Wyróżniamy trzy stopnie Odznaki: I stopnia – Złotą, II stopnia - Srebrną, III stopnia - Brązową. Wyróżnienie nadaje Prezydent Wrocławia po zasięgnięciu opinii Konwentu Odznaki. Dodam, że autorem Odznaki jest profesor Jacek Dworski z Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

Szanowni Państwo! Odznakę Honorową Wrocławia I Stopnia – Złotą otrzymuje Pani Wanda Ziembicka-Has. Proszę Prezydenta Wrocławia, Pana Jacka Sutryka, o odczytanie laudacji.

Prezydent Wrocławia Jacek Sutryk: Bardzo dziękuję. Panie Przewodniczący. Drodzy goście. Szanowni Państwo. Droga Wando!

Wanda Ziembicka-Has urodzona i związana z Wrocławiem aktorka, dziennikarka radiowo-telewizyjna, wykładowczyni akademicka, działaczka społeczna, radna Rady Miejskiej Wrocławia V i VI kadencji, radna osiedlowa, inicjatorka wielu przedsięwzięć, m.in. upamiętnienia w przestrzeni publicznej Wrocławia osób związanych ze stolicą Dolnego

Śląska. Jest absolwentką Wydziału Aktorskiego Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Ludwika Solskiego w Krakowie (dyplom 1974) oraz Zaocznego Wyższego Zawodowego Studium Realizacji Telewizyjnej Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi (1993). Karierę dziennikarską rozpoczęła w redakcji literackiej Radia Kraków, staż teatralny odbyła w Teatrze Laboratorium Jerzego Grotowskiego we Wrocławiu, następnie podjęła pracę w Polskim Radiu Wrocław – początkowo jako spikerka, później dziennikarka redakcji kulturalnej. Przez wiele lat pracowała w Telewizji Polskiej Oddział we Wrocławiu (do 2012 r.) Między 1972 a 1989 r. zagrała w kilku filmach fabularnych i telewizyjnych, min. w „Wolnym strzelcu” Wiesława Saniewskiego, „Rdzy” Romana Załuskiego i „Świetle odbitym” Andrzeja Titkova. Wanda Ziembicka-Has jest animatorką kultury, opiekunką społeczną i wolontariuszką hospicyjną. Zasiada we Wrocławskiej Radzie ds. Rozwoju Społecznego, od ponad 30 lat organizuje wigilie dla ubogich, jest także pomysłodawczynią upamiętniania ważnych wydarzeń poprzez sadzenie drzew. Zorganizowała już posadzenie Drzew Kobiet w 100. rocznicę uzyskania przez kobiety praw wyborczych, Drzewa Juliusza Słowackiego, Fryderyka Chopina, Marii Skłodowskiej-Curie, Anny German, Drzewa Zakochanych, Drzewa Kultury. Jest również inicjatorką przyznawania we Wrocławiu tytułu „Honorowy Mieszkaniec Osiedla”. Od blisko 4 lat przygotowuje też Wrocławską Księgę Pamięci, gdzie wyjątkowi mieszkańcy honorowani są medalami „Merito de Wratislavia – Zasłużony dla Wrocławia” oraz Odznakami Towarzystwa Miłośników Wrocławia. Do tego wątku aktywności społecznej pani Wandy mam szczególny sentyment, ponieważ wspólnie tę księgę zaczynaliśmy pisać cztery lata temu jeszcze winnej roli. to co jest niezwykle ważne, to co jest cenne to jej zadaniem jest pokazywanie właśnie tych wrocławian tych wrocławianek i wrocławian, którzy na co dzień są może nieco bardziej anonimowi, o których tak dużo się nie mówi, o których tak dużo się nie pisze, a oni tak naprawdę zapisują karty tego naszego miasta i ja też za to chciałbym bardzo serdecznie pani Wandzie podziękować, bo podczas tych wielu

benefisów podczas tych wielu spotkań miałem okazję poznać naprawdę niesamowite postawy ludzi, którzy to miasto budowali, niektórzy dalej budują tworzą, a o których tak jak powiedziałem nie zawsze mówimy nie zawsze piszemy nie zawsze w należyty sposób pamiętamy.

I za przywoływanie tych postaci tych pięknych sylwetek bardzo chciałbym podziękować. Wspólnie z ks. Pawłem Bujakiem doprowadziła do utworzenia na pl. Grunwaldzkim świetlicy środowiskowej, nazwanej na jej cześć ZIEMBA. W 2010 roku założyła przy Radzie Osiedla Klub Seniora – „Na Grunwaldzie”.

Jest pomysłodawczynią Specjalnej Nagrody – Statuetki dla wyjątkowego artysty teatralnego z Wrocławia oraz fundatorką Nagrody im. Wojciecha Jerzego Hasa dla młodych filmowców. Dzięki jej staraniom na elewacji dawnej Wytwórni Filmów Fabularnych we Wrocławiu zawieszone zostały płaskorzeźby z wizerunkami Zbigniewa Cybulskiego, Wojciecha Jerzego Hasa i Stanisława Lenartowicza. W 2020 i 2021 r., w okresie pandemii, aktywnie zaangażowała się we wspieranie najbardziej potrzebujących artystów oraz środowiska medycznego walczącego z koronawirusem. Była wielokrotnie wyróżniana, m.in. nagrodą artystyczną Polskiej Estrady „Prometeusz 2003” za osiągnięcia w promocji młodych talentów, Nagrodą „Homo Optimus” za działalność charytatywną i społeczną, Nagrodą Prezydenta Wrocławia w 2015 r., Nagrodą „Przyjaciela Seniorów środowiska artystycznego” od Wrocławskiego Centrum Rozwoju Społecznego w 2019 r. oraz statuetką i tytułem „Wrocławianki Roku 2020” od Wrocławskiej Rady Kobiet. Szanowna i droga nam wszystkim kochana przez wrocławian Pani Wando. W Święto Wrocławia przy tej znamienitej właśnie publiczności, w samym sercu naszego Miasta, pragniemy podziękować, za pani obecność wśród nas. Za ten stały gest otwartych dłoni i taką nieustanną troskę o najbardziej potrzebujące. Także za to, że tej troski nas pani uczy. Dziękujemy pani Wando za podjęcie tych wielu działań, ja tylko przytoczyłem te najważniejsze wszystkie one były są szlachetne były dobre były ważne dla nas dla naszego Miasta. Niech ta

oznaka „Wratislavia Grato Animo – Wrocław z wdzięcznością” , będzie wyrazem tej właśnie naszej wdzięczności i zachwytu nad tym co Pani robiła i co Pani robi i co zamierza jeszcze dla nas zrobić. Bardzo dziękuję i serdecznie gratuluję.

Zastępca Dyrektora Biura Prezydenta Wrocławia Sylwester

Zabielný: Serdecznie gratulujemy Pani Wandzie, a przed nami wręczenie Nagród Prezydenta Wrocławia w minionym ale i obecnym roku. Autorem statuetek jest dr hab. Michał Staszczak – absolwent rzeźby i prorektor Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

Szanowni Państwo! Za działalność artystyczną i społeczną Nagrodę Prezydenta Wrocławia otrzymuje Pani Krystyna Paraszkievicz-Pater.

Laureatka jest aktorką, poetką, autorką monodramatów i scenariuszy, pedagożką. Od wielu lat oddana pracy społecznej, w której stawia sobie za cel wspieranie i włączanie w działalność artystyczną osoby chore i z niepełnosprawnościami. Studia ukończyła we wrocławskiej filii Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Ludwika Solskiego w Krakowie (w roku 1976). I to właśnie aktorstwu poświęciła swoją karierę zawodową i większość życia. Niemal dwadzieścia lat grała na scenach takich teatrów, jak: Teatr Animacji i Teatr im. Cypriana Kamila Norwida w Jeleniej Górze, Ośrodek Teatru Otwartego „Kalambur” we Wrocławiu czy Teatr Współczesny im. Edmunda Wiercińskiego we Wrocławiu. W działalność artystyczną angażowała się wielokrotnie wraz z mężem, Stanisławem Paterem, z którym wyreżyserowała m.in. *Dzamble albo mój intymny świat*, zapraszając do niego studentów wydziału aktorskiego i lalkarskiego Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej, Wyższej Szkoły Muzycznej i Akademii Sztuk Pięknych. Jest twórczynią kilku autorskich monodramatów wokalnych, występuje w recitalach, na koncertach poezji śpiewanej, w programach estradowych, współpracuje z branżą filmową. W 1992 roku zaczęła realizować się w drugiej ukochanej przez siebie dziedzinie – poezji. Publikowała w antologiach *Wyjście na miasto* i *Kiedy*

Ty mówisz Odra, w kwartalniku literackim „Dykcja”, wielokrotnie występowała na antenie wrocławskiego radia i pisała poetyckie komentarze do filmów telewizyjnych.

W 1997 roku wydała debiutancki tomik wierszy *Szara strona*, zawierający 55 utworów, nagradzanych na środowiskowych, regionalnych i ogólnopolskich konkursach poetyckich. W 2020 roku została wydana jej książka poetycka *Zdążyć*. Od blisko 30 lat Krystyna Paraszkievicz-Pater pracuje także z młodzieżą, prowadząc warsztaty teatralne, aktywności twórczej oraz zajęcia z zakresu teatroterapii dla dzieci i młodzieży chorych onkologicznie, przewlekłe i z niepełnosprawnościami. Współpracuje także – w ramach wolontariatu – z Ponadregionalnym Centrum Onkologii Dziecięcej „Przylądek Nadziei” we Wrocławiu. Jest autorką kilkunastu widowisk poetycko-muzycznych, które stworzyła we współpracy z grupami teatralnymi, działającymi m.in. przy Centrum Edukacji Kulturalnej Dzieci i Młodzieży we Wrocławiu, a także pomysłodawczynią tryptyku publikacji literackich, powstałych w wyniku tej współpracy: *Trochę inny świat* (2016), wydanej przez Biuro Europejskiej Stolicy Kultury, *Słońce świeci wszystkim* (2018), wydanej dzięki wsparciu Rzecznika Praw Dziecka i *Pod wspólnym parasolem* (2019), wydanej dzięki wsparciu Prezydenta Wrocławia. Za swoje kreacje aktorskie została wyróżniona Nagrodą Dziennikarzy i Wrocławskiego Towarzystwa Przyjaciół Teatru oraz Nagrodą Ministra Edukacji Narodowej (2011).

Zapraszam laureatkę, a Pana Prezydenta proszę o wręczenie Nagrody.

Zastępca Dyrektora Biura Prezydenta Wrocławia Sylwester

Zabierny: Szanowni Państwo! Czas na kolejnego laureata. Za wieloletnią działalność dobroczynną na rzecz wrocławian, w 30. rocznicę istnienia Rotary Club we Wrocławiu, Nagrodę Prezydenta Wrocławia otrzymuje Pan prof. Wojciech Witkiewicz.

Prof. Wojciech Witkiewicz – chirurg ogólny, naczyniowy, transplantolog, absolwent Akademii Medycznej we Wrocławiu (w 1968 roku), na której

przeszedł wszystkie szczeble kariery naukowej, nauczyciel akademicki (w latach 1970–2015), twórca i ordynator Oddziału Chirurgii Ogólnej i Naczyniowej, Transplantacyjnej, Onkologicznej i Chemioterapii, organizator i od ponad 30 lat dyrektor Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego we Wrocławiu – Ośrodka Badawczo-Rozwojowego.

Pełnił i nadal pełni wiele odpowiedzialnych funkcji, m.in. był twórcą drugiego we Wrocławiu ośrodka przeszczepiania nerek, członkiem Komisji Terapii Chirurgicznej Komitetu Terapii Doświadczalnej PAN, Prezesem Unii Polskich Towarzystw Chirurgicznych, Prezesem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Angiologicznego, Prezesem Zarządu Głównego Towarzystwa Chirurgów Polskich, członkiem Rady Nauki przy Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Od 2002 roku jest konsultantem wojewódzkim w dziedzinie chirurgii naczyniowej. Profesor Witkiewicz był organizatorem 64. Jubileuszowego Kongresu Towarzystwa Chirurgów Polskich, podczas którego po raz pierwszy w Polsce zademonstrowano robota chirurgicznego da Vinci. Samodzielnie wykonał i kierował interdyscyplinarnymi zespołami, które wykonały pierwsze w Polsce operacje robotowe. Jest założycielem i prezesem Polskiego Towarzystwa Chirurgii Robotowej. Zorganizował dwa międzynarodowe kongresy Polskiego Towarzystwa Chirurgii Robotowej, podczas których zaproponowano rekomendacje zastosowania robotów w chirurgii ogólnej, naczyniowej, onkologicznej, ginekologii, urologii i transplantologii w Polsce. Współpracując z czołowymi specjalistami medycyny regeneracyjnej z Uniwersytetu Yale i Duke wziął udział w projekcie Humacyte – wszczepienia choremu pierwszego na świecie naczynia krwionośnego „wyhodowanego” poza organizmem człowieka.

Profesor Witkiewicz jest też założycielem i pierwszym prezesem wrocławskiego Rotary Club – Międzynarodowej Organizacji Pomocy Humanitarnej, powstałej w 1905 roku w Stanach Zjednoczonych, której celem jest wspieranie i umacnianie ideału służby jako podstawy godnych i wartościowych przedsięwzięć. W 2021 r. najstarszy wrocławski Rotary

Club świętuje 30-lecie istnienia. Warto dodać, że na pierwszych spotkaniach rotarianie widywali się właśnie u prof. Witkiewicza, w szpitalu przy ul. Kamieńskiego.

Od 2018 roku profesor Witkiewicz jest też prezesem Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, które dzisiaj również zostanie uhonorowane.

Za swoją pracę i działalność społeczną laureat otrzymał wiele nagród i odznaczeń, m.in. Order Rycerski Świętego Sylwestra przyznany przez papieża Benedykta XVI, tytuł Ambasadora Wrocławia oraz medal ONZ W Służbie Pokoju.

Zastępca Dyrektora Biura Prezydenta Wrocławia Sylwester

Zabielnny: Drodzy Państwo! Tradycyjnie wręczane są również Nagrody Prezydenta Wrocławia dla firm i organizacji społecznych. Oto pierwsza z nich. Za osiągnięcia w biznesie i wkład wniesiony w rozwój wrocławskiego żużla Nagrodę Prezydenta Wrocławia otrzymuje firma BETARD.

Betard to firma z ponad 30-letnim doświadczeniem, której misją jest wspieranie realizacji budowlanych od budownictwa mieszkaniowego poprzez obiekty użyteczności publicznej i przemysłowej, po skomplikowane konstrukcje drogowe, mostowe oraz hydrotechniczne.

W rozwijanym procesie produkcyjnym prefabrykatów Betard wykorzystuje zaawansowaną wiedzę inżynierską, nowoczesne technologie i wysokiej jakości surowce. Stale dba o ulepszanie wytwarzanych produktów, opierając się na własnych badaniach oraz doświadczeniu.

Firma Betard od lat dostarcza elementy betonowe na wrocławskie inwestycje. Są wśród nich obiekty o niepowtarzalnej, nowoczesnej konstrukcji, np.: OVO Apartments, SQ Business Center, Marina III, Retro Office House, Concordia Design Hub, wrocławska Pergola oraz wiele innych realizacji usługowych, mieszkalnych czy biurowych.

Firma jest też wieloletnim partnerem w budownictwie, wspierającym rozwój przemysłu w powiecie wrocławskim. Bierze udział w inwestycjach w Kątach Wrocławskich i Kobierzycach, dostarczając elementy prefabrykowane na budowy hal magazynowych oraz centrów logistycznych. Brała udział w realizacji ważnych dla Wrocławia inwestycji sportowych, takich jak budowa Stadionu Olimpijskiego czy Stadionu Miejskiego. Współpracuje z największymi firmami wykonawczymi w Polsce, mając dzięki temu swój udział w rozwoju infrastruktury stolicy Dolnego Śląska, takiej jak drogi, ulice czy chodniki. W ostatnich latach dostarczała również produkty na budowę drogi S8, Wschodniej Obwodnicy Wrocławia, a także Kampusu Politechniki Wrocławskiej czy Uniwersytetu Wrocławskiego. Pasja do sportu i chęć inwestowania w rozwój oferty kulturalno-sportowej dla lokalnej społeczności spowodowały, że w 2010 roku – po wieloletniej współpracy jako sponsor główny wrocławskiego sportu żużlowego – Betard został partnerem, a w konsekwencji sponsorem tytularnym klubu Sparta Wrocław. Jednym z kamieni milowych współpracy było zaangażowanie firmy Betard w unowocześnienie infrastruktury klubu, poprzez wsparcie rozbudowy Stadionu Olimpijskiego, który uważany jest za jedną z najnowocześniejszych i najokazalszych aren sportowych w kraju. Dzisiaj Betard Sparta Wrocław sięga po medale Mistrzostw Polski, kształci kolejne pokolenia sportowców i dostarcza wrażeń kibicom z Wrocławia i całej Polski. W 2019 roku, po 20 latach przerwy, Betard został również współorganizatorem i sponsorem tytularnym imprezy uchodzącej za najbardziej prestiżowe wydarzenie w światowym żużlu – Betard Wrocław FIM Speedway Grand Prix of Poland.

W imieniu organizacji nagrodę odbierze Prezes firmy Betard Pan Artur Dziechciński – zapraszam, a Pana Prezydenta proszę o wręczenie Nagrody.

Zastępca Dyrektora Biura Prezydenta Wrocławia Sylwester

Zabielny: Przed nami uhonorowanie organizacji społecznej. Za wieloletnią działalność dobroczynną, w 40. rocznicę istnienia, Nagrodę Prezydenta Wrocławia otrzymuje Towarzystwo Pomocy im. św. Brata Alberta.

Towarzystwo Pomocy im. św. Brata Alberta to niezależna katolicka organizacja dobroczynna, powstała w 1981 roku, która – jako pierwsza instytucja pozarządowa w Polsce – zajęła się pomocą osobom w kryzysie bezdomności i ubogim. Obecnie również pomaga samotnym matkom, ofiarom przemocy, dzieciom z rodzin ubogich, osobom starszym i schorowanym, więźniom. Działa w 71 miejscowościach na terenie 14 województw. Towarzystwo wspiera 2300 członków skupionych w 62 kołach rozmieszczonych na terenie całego kraju. Instytucja prowadzi m.in. 57 schronisk dla bezdomnych, w tym schroniska z usługami opiekuńczymi, 16 noclegowni, 14 ogrzewalni, 4 domy dla kobiet i matek z dziećmi, dom dziecka, dom pomocy społecznej, zakład opiekuńczo-pielęgniacyjny, a nawet hospicjum. Zakłada mieszkania treningowe, readaptacyjne, wspierające, gdzie osoby wykazujące poczucie odpowiedzialności i niezależności, mogą sprawdzić się w warunkach samodzielnego funkcjonowania. Uruchamia kolejne inicjatywy, takie jak kuchnie, łaźnie, punkty charytatywne, wydające nie tylko żywność, ale również odzież i sprzęt gospodarstwa domowego. W okresie jesienno-zimowym uruchamia autobusy i tramwaje zapewniające ciepło, pożywienie i wsparcie dla osób potrzebujących. Zatrudnia streetworkerów, którzy docierają do miejsc przebywania osób bezdomnych, aby w ich środowisku rozpocząć proces wychodzenia z kryzysu bezdomności.

Wszystkimi swoimi działaniami Towarzystwo stara się nie tylko zapewnić stabilizację materialną, ale odbudowywać godność, która przez skomplikowaną sytuację życiową została zachwiana. Kładzie duży nacisk na rozwój życia duchowego, odtwarzanie i umacnianie więzi z drugim człowiekiem, odbudowę świata wartości, a także zdobywanie umiejętności pozwalających na funkcjonowanie w społeczeństwie. Dużą wagę przywiązuje do pracy bezdomnych i potrzebujących, starając się przy tym, by mieszkańcy placówek wykonywali ją nie tylko na rzecz swojego domu, ale również najbliższego otoczenia i współpracujących z nim instytucji i organizacji. Koła Towarzystwa zmagają się z mniejszymi lub większymi

problemami związanymi z kwestią bezdomności. Jednym przychodzi łatwo wprowadzenie nowych rozwiązań czy uruchomienie kolejnej placówki, inne muszą pokonać wiele przeciwności, zanim osiągną ten cel. Jednak wszystkim przyświeca wspólna misja – pomagać osobom w kryzysie bezdomności, ubogim, zagubionym, wszystkim, którzy potrzebują wsparcia w duchu św. Brata Alberta: „Każdego biedaka, co pode drzwi przyjdzie, trzeba przyjąć na dłużej czy na krócej i dać, co można, choćby przez to trochę biedować albo reszcie obroku ująć”. W imieniu Towarzystwa nagrodę odbierze Prezes Pan Wojciech Bystry – zapraszam, a Pana Prezydenta proszę o wręczenie Nagrody.

Zastępca Dyrektora Biura Prezydenta Wrocławia Sylwester

Zabielnny: Przed nami wręczenie jeszcze jednej nagrody dla podmiotu zbiorowego. Za wkład wniesiony w rozwój i promocję wrocławskiej nauki, w 75. rocznicę istnienia organizacji, Nagrodę Prezydenta Wrocławia otrzymuje Wrocławskie Towarzystwo Naukowe.

Wrocławskie Towarzystwo Naukowe to stowarzyszenie, którego misją jest popularyzacja i wspieranie rozwoju nauki we wszystkich jej dziedzinach. Członkami Towarzystwa byli i są znamienici uczeni, badacze oraz naukowcy starszego i młodszego pokolenia o wybitnych osiągnięciach naukowych.

Towarzystwo – założone 10 czerwca 1946 roku z inicjatywy prof. Stanisława Kulczyńskiego, pierwszego rektora połączonych Uniwersytetu i Politechniki Wrocławskiej – było wolą i zwieńczeniem starań podjętych jesienią 1945 roku przez wielu uczonych przybyłych do Wrocławia ze Lwowa. Kontynuowanie tradycji lwowskiej miało dla członków Towarzystwa szczególne znaczenie, ponieważ z lwowskim ośrodkiem akademickim związana była przed wojną znaczna liczba pracowników nauki, wkrótce po wojnie osiadłych we Wrocławiu, m.in.: Hugo Steinhaus, Kamil Stefko, Edward Suchard, Karol Maleczyński czy Wincenty Styś. O utworzenie Towarzystwa zabiegali również członkowie Warszawskiego

Towarzystwa Naukowego, m.in. profesorowie Ludwik Hirszfeld czy Tadeusz Mikulski.

W minionym 75-leciu na znaczenie i rangę organizacji duży wpływ mieli m.in. profesorowie: Wiktor Bross, Hugon Kowarzyk, Jan Trzynadlowski, Jacek Kolbuszewski, Antoni Furdal, Jan Miodek, Marian Piekarski, Jan Zarzycki, Andrzej Mulak, Cezary Madryas, Wojciech Witkiewicz.

Wrocławskie Towarzystwo Naukowe stało się nieoficjalnym – ze względu na cenzurę – kontynuatorem działalności Towarzystwa Naukowego we Lwowie, które nie tylko zachowało ciągłość polskiej myśli intelektualnej, ale starało się także iść z duchem czasu. Organizacja od samego początku swojego istnienia odgrywa niezwykle ważną rolę w życiu naukowym Wrocławia, a jej ranga i znaczenie dla działalności i rozwoju akademickiego Wrocławia są niepodważalne. W ciągu 75 lat Towarzystwo wspierało i propagowało inicjatywę i twórczość naukową, innowacyjne metody badawcze oraz upowszechnianie myśli naukowej poprzez organizowanie spotkań, wykładów i odczytów, konferencji i sympozjów, wydawanie prac naukowych i popularno-naukowych. Współpracowało z instytucjami naukowymi, szkołami wyższymi, placówkami naukowo-badawczymi oraz innymi towarzystwami w kraju i za granicą, inicjując i organizując dyskusje nad wynikami prac badawczych oraz kierunkami rozwoju naukowego wrocławskiego ośrodka. Praca organizacji była ukierunkowana na rozwiązywanie problemów Wrocławia i Dolnego Śląska. Obok działań podejmowanych przez członków w obszarze dyscyplin naukowych Towarzystwo realizuje także działania w obrębie najszerzej – wielodyscyplinarnie i interdyscyplinarnie – pojmowanej tematyki śląskiej. Należą do niej m.in.: polszczyzna śląska, dzieje medycyny na Śląsku, choroby zawodowe górników i pracowników wielkich zakładów przemysłowych, susza na Śląsku w przekroju historycznym, przemiany wsi dolnośląskiej, a także przemiany środowiska ekologicznego i kulturowego Wrocławia.

Zapraszam prezesa Towarzystwa Pana prof. Wojciecha Witkiewicza oraz wiceprezesa Pana prof. Andrzeja Mulaka, a Pana Prezydenta proszę o wręczenie Nagrody.

Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Bohdan Aniszczyk:

Dziękuję wszystkim. Realizujemy dalszą część sesji. Głos zabierze Honorowa Obywatelka Wrocławia Pani Renata Mauer-Róžańska. Zapraszam.

Renata Mauer-Róžańska: Szanowny Panie Przewodniczący, Szanowny Panie Prezydencie, Szanowni Państwo! Stojąc tutaj przed Wami czuję się, jak w wielkiej Wrocławskiej Rodzinie. Rodzinie, która wciąż się powiększa od czasu, kiedy ponad 30 lat temu z Mazowsza przyjechałam do Wrocławia. To miejsce wybrał dla mnie mój trener Piotr Kosmatko. Wierzył, że mogę strzelać najlepiej na świecie ale do tego potrzebna była lepsza niż w naszym klubie baza szkoleniowa, a ta była właśnie tutaj we Wrocławiu - najlepszy ośrodek strzelecki w Polsce i ludzie z wielką sportową pasją, którzy przyjęli mnie do swojego grona. Muszę tu wspomnieć przynajmniej o kilku osobach, a należą do nich kierujący wówczas sekcją strzelecką WKS Śląsk Wrocław, najpierw Pan pułkownik Jan Żaba, potem Pan pułkownik Leopold Kałuża. Obaj już od nas odeszli, ale zostawili po sobie dzieło, dzięki któremu na naszą, należącą do najlepszych na świecie strzelnicę przyjeżdżają zawodnicy z całego świata. O moim trenerze Andrzeju Kijowskim mogę powiedzieć, że nie tylko jest bardzo dobrym szkoleniowcem ale również był i jest po prostu przyjacielem. Dołączyłam do jego grupy nieco młodszych od siebie zawodników, z którymi się przyjaźnię do dziś, ponieważ sport, to nie tylko rywalizacja. Święty Jan Paweł II mówił, iż „Potencjał ukryty w sporcie sprawia, że jest on szczególnie ważnym narzędziem integralnego rozwoju człowieka... Poczucie braterstwa, wielkoduszność, uczciwość i szacunek dla ciała – stanowiące z pewnością niezbędne cnoty każdego dobrego sportowca – przyczyniają się do budowy społeczeństwa, gdzie miejsce antagonizmów zajmuje sportowa rywalizacja, gdzie wyżej ceni się

spotkanie niż konflikt, uczciwe współzawodnictwo niż zawziętą konfrontację. Tak pojmowany sport nie jest celem, ale środkiem”.

Słowa te często przywołuję studentom podczas zajęć w Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu wyjaśniając czym jest idea *Fair-Play*, kogo dotyczy i komu ma służyć sport.

Również w moim przekonaniu sport, uprawiany zgodnie z tą ideą powinien służyć wszechstronnemu rozwojowi człowieka, zarówno w sferze fizycznej, psychicznej jak też intelektualnej. Zapewniając w naszym mieście możliwość połączenia sportu z kulturą i edukacją, szczególnie dzieciom i młodzieży nie tylko wspieramy ich rozwój ale również pomagamy im realizować swoje marzenia. Właśnie o swoich sportowych marzeniach, startach w igrzyskach olimpijskich, idei Fair – Play, razem z olimpijczykami Dolnego Śląska opowiadamy dzieciom i młodzieży podczas wspólnych spotkań w szkołach. Przekonujemy ich, że warto uprawiać sport, a tacy olimpijczycy, jak m.in. dwukrotny mistrz olimpijski Józef Zapędzki, wybitny koszykarz, olimpijczyk i trener Mieczysław Łopatka, trzykrotny medalista olimpijski i trener medalisty olimpijskiego Józef Tracz są tego doskonałym przykładem. Władze Wrocławia zdając sobie sprawę ze znaczenia aktywności fizycznej w zachowaniu dobrego zdrowia i kondycji fizycznej mieszkańców, podejmują decyzje dotyczące tworzenia programów sportowych, wspierają szkolenia dzieci i młodzieży, budują i modernizują obiekty sportowe. Wynikami tej przemyślanej strategii są między innymi wysokie miejsca zajmowane w polskim sporcie dzieci i młodzieży, współorganizacja Mistrzostw Europy w piłce nożnej, organizacja Światowych Igrzysk Sportowych The World Games, współorganizacja Mistrzostw świata w piłce siatkowej, organizacja Mistrzostw świata w podnoszeniu ciężarów oraz w strzelectwie Finału Pucharu świata i tuż przed pandemią, w Hali Stulecia Mistrzostw Europy. Na trybunach kibicowaliśmy integrując się z liczną międzynarodową publicznością, a dzięki mediom łączyliśmy się ze światem.

Wspomniane przeze mnie nowe lub zmodernizowane obiekty sportowe takie jak m.in. Stadion Miejski, Kryta pływalnia przy ul. Wejherowskiej, Tor wrotkarski, Stadion Olimpijski są naszym wspólnym dobrem, które służy mieszkańcom Wrocławia. The World Games, druga co do wielkości multidyscyplinarna impreza świata przyczyniła się także do rozwoju Futbolu amerykańskiego, Frizbee Ultimate, czy też innych wcześniej mało znanych w Polsce dyscyplin sportu.

Tak samo, jak sport we wszystkich cywilizacjach świata, nasz sport wrocławski i wszystko, co się z nim wiąże, jest składnikiem życia społeczno - obyczajowego i częścią naszego kulturowego dziedzictwa.

Odczuwam wielką radość, że mogę w tym życiu uczestniczyć, choć dzięki ukończonym studiom w Akademii Ekonomicznej i Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu oraz działalności w Radzie Miejskiej w Klubie Prezydenta Rafała Dutkiewicza, patrząc na sport nie tylko od strony sportowca ale również przez pryzmat nauki i samorządu zdaję sobie sprawę, jaką to uczestnictwo niesie za sobą odpowiedzialność.

Ogromnie się cieszę, że we Wrocławiu znalazłam swój dom i miłość, że mam olbrzymie wsparcie ze strony męża Pawła, córki Natalki, po której przyjsciu na świat zdobyłam swój pierwszy olimpijski medal i syna Mateusza. Kochani bardzo Wam za to dziękuję.

Z całego serca gratuluję wszystkim osobom nagrodzonym podczas tej Uroczystej Sesji Rady Miejskiej Wrocławia, a na ręce Pana Bohdana Aniszczyka oraz Pana Jacka Sutryka Prezydenta Wrocławia składam w imieniu uhonorowanych serdeczne podziękowania.

Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Bohdan Aniszczyk: Pan Profesor Witkiewicz jest proszony tutaj do nas. Wyjątkowo oddaję głos. Zapraszam.

Prof. Wojciech Witkiewicz: Panie Przewodniczący, Panie Prezydencie, Wysoka Rado, dostojni goście. Ponieważ występuję dzisiaj w dwóch

rolach. Mówiono mi, że mam trzy minuty, ale skrócę to nasze wystąpienie. Mianowicie mija 75 lat Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego oraz 120 lat od powstania Towarzystwa Naukowego we Lwowie i oba te Towarzystwa są ze sobą związane nierozzerwalnie. Towarzystwo przechodziło różne okresy. W 1991 roku znalazło się w bardzo trudnej sytuacji. Do 1990 roku było jednostką budżetową, a w 1991 stało się samodzielną komórką utrzymującą się z grantów oraz wynajmu pomieszczeń. Po latach eksploatacji siedziba Towarzystwa willa przy ulica Parkowej wymaga kapitalnego remontu. Budynek nie nadawał się do dalszego użytkowania. Wtedy z pomocą przyszedł Pan Prezydent Wrocławia Jacek Sutryk, który przyznał nam nową siedzibę i dofinansowanie na utrzymanie bieżącej działalności. Pragnę w tym miejscu podziękować Panu Prezydentowi Jackowi Sutrykowi i Radzie Miejskiej za Nagrodę Wrocławia. Nagroda ta jest potwierdzeniem sensu tego co robimy przez 75 lat. dzisiaj, przyjmując tę nagrodę myślimy zarówno o twórcach Towarzystwa Naukowego we Lwowie jak i Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego. Nagrodę traktujemy jako wspólny sukces wszystkich jego członków. Stanowi ona bowiem również motywację do dalszej wytężonej pracy i rozwiązywania nowych problemów Wrocławia i Dolnego Śląska. Wszystkim Państwu życzę pomyślności, siły, wytrwałości w popieraniu dalszego rozwoju Wrocławia i wrocławskiego ośrodka akademickiego. Bardzo dziękuję Panie Prezydencie. Tyle o towarzystwie i zapraszamy do nowej siedziby. Teraz proszę Państwa krótko tylko o Rotary. Kiedy w 1990 roku rozważaliśmy powołanie pierwszego polskiego Klubu Rotary myśl ta wydawała się nam odległa i nie bardzo realna. 19 października 1991 roku data ta została zapisana w historii Wrocławia. Uroczystość ta odbyła się tutaj w tej sali, historycznej sali wrocławskiego ratusza. Wzięło w niej udział ponad 200 rotarian z całego świata. Pamiętam tą podniosłą atmosferę tego wielkiego wydarzenia. W ten sposób wyprzedziliśmy o 13 lat historyczną datę 11 maja 2004 roku. Zaczęło się skromnie ale dziś na Dolnym Śląsku we Wrocławiu działa już 16 Klubów Rotary. Stanowimy grono osób

związanych z nauką, kulturą, zawodami wolnymi, przedstawicielami biznesu i rzemiosła. Łączy nas wspólna idea stanowiąca o istocie ruchu na rotariańskiego na całym świecie. To jest niesienie pomocy potrzebującym. Ruch też pomaga ofiarom kataklizmów, katastrof, epidemii. Wspomnę tylko, że epidemia polio, choroby Heinego-Medina na świecie została opanowana dzięki Rotary. Rotarianie z Wrocławia i Dolnego Śląska pomagali domom dziecka, szkołom, przedszkolom, szpitalom. Wszystkim znajdującym się w trudnej sytuacji w trakcie i po powodzi tysiąclecia. W 1997 roku nasz klub pomaga mieszkańcom Wrocławia przez organizację kolonii dla 1200 dzieci z Wrocławia i Dolnego Śląska, który dzięki gościnności rotarian z Węgier miała miejsce w Budapeszcie. Międzynarodowy charakter ruchu rotariańskiego umożliwił młodzieży studiowanie za granicą przez fundowanie stypendiów w organizacji i wymiany młodzieży z różnych krajów, w umacnianiu kontaktów zawodowych i gospodarczych. To dzięki tym działaniom Wrocław i Polska zyskała ponad 200 ambasadorów na całym świecie. Dzisiaj wiem, że w tworzeniu klubów pomogło nam stanowisko papieża Świętego Jana Pawła II, który w czerwcu 1979 roku spotkał się w Rzymie z uczestnikami konwencji Rotary powiedział, aby Bóg wspomagał Rotary w szlachetnym dążeniu do podania pomocnej dłoni w służbie ludzkości w potrzebie. Pragnę powiedzieć, że współcześnie żyjące osoby będące członkami Rotary to Papież Franciszek czy Kamala Harris wiceprezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki. Panie Prezydencie pragnę gorąco podziękować za Nagrodę Prezydenta Wrocławia, Nagrodę przyjmuje w imieniu wszystkich rotarian z Wrocławia i Dolnego Śląska, którzy ten ruch tworzyli i tworzą. To dla nas wszystkich wielki zaszczyt i zachęta do dalszej pracy. Rotary bowiem to szczególny rodzaj wspólnoty ludzi pomagających sobie wzajemnie niosących pomoc innym, Dziękując za to wyjątkowe wyróżnienie w dniu Święta Wrocławia życzę Państwu zdrowia, zdrowie i jeszcze raz zdrowia, sił i wytrwałości w dalszej realizacji szlachetnej idei rotariańskiej. Dziękuję bardzo!

Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Bohdan Aniszczyk: Głos zabierze Pani Wanda Ziembicka-Has. Zapraszam.

Wanda Ziembicka-Has: Chciałam pokłonić się wszystkim wrocławianom jeśli słuchają. Ja bez nich nie zrobiłabym 30 lat wigilii dla ubogich z paczkami bogatymi, którzy przynosili mi te paczki tutaj, kiedy był prezydentem i Pan Huskowski i Pan Zdrojewski i Pan Rafał Dutkiewicz i oczywiście obecny też. We wszystkich restauracjach, żadnej nie pominęłam. Tutaj siedzi Pan Seweryn u którego też była wigilia. Ja nie zrobiłabym i nie włączyłabym nie wygrałabym jako Wrocław wielkiej akcji „Pomóż dzieciom przetrwać zimę”. To Lublin - Radia Lublin, moja koleżanka radiowa wymyśliła tę akcję. Polegało to” na tym, że w kilogramach zbieraliśmy książki, buty, żywność. Proszę sprawdzić nazbierałam trzy tony rzeczy. Ale nazbierałam, to znaczy przynosiłam do samochodów, żeśmy startowali. Gdyby nie wrocławianie gdyby państwo nie chcieli dawać tych paczek tej pomocy, tego wszystkiego. Tak samo dzieci brane w czasie festiwalu Brave Kids. Miałam dzieci z Nepalu z Afryki w moim domu przez miesiąc. Ale namawiałam różnych moich kolegów artystów, takich co tam na ściankach, bogatsi ode mnie. Te dzieci przebywały w tym artystycznym świecie, ponieważ do świata artystycznego wielkiego festiwalu przyjechały przez pana Brala Grzegorza do Wrocławia. I naprawdę wszystko co ja w życiu robiłam, to robiłam dzięki oczywiście swojemu uporowi. Bo spotkam się też tutaj jako radna miasta, że wchodziłam z problemem, a urzędnik znany do dzisiaj pomaga mi, nawet dzwonił do mnie wczoraj w imieniny. Powiedział: „Pani Ziembicka, Pani znowu ma problem?” I ten problem rozwiązywaliśmy razem. Znaleźliśmy mieszkanie dla rodzin, które mieszkały w piwnicy, matka z trójką dzieci itd. itd. Także na prawdę wszystkim Państwu dziękuję i na koniec powiem Państwu w innej tonacji te podziękowania dla Prezydenta Sutryka. On jest dyrektorem MOPS-u, ja znaną już dziennikarką radiową bo prowadzę „Lato z Radiem”, „Cztery pory roku”, które zresztą gościły przeze mnie tutaj w tym mieście. I zadzwoniłam do

niego, bo potrzebowałam spodnie i buty dla biednego człowieka, który dwa lata po śmierci żony nie wychodził z mieszkania. Pamiętajcie Państwo, że nie było komórek. On miał 20 kilka lat, On, znaczy dużą literą, Pan Prezydent, czy 30. Był tylko dalekopis i telefon stacjonarny. Sekretarka nie chciała mnie do niego dopuścić. Powiedziałam, że przyjadę z mikrofonem i nagram, że nie chcą mnie. Doszło do połączenia telefonicznego ja wtenczas Panu Sutrykowi powiedziałam, że ja potrzebuję buty. Pan się pytał na obcasie, powiedziałam nie, że to dla mojego podopiecznego i wiecie Państwo, że ten człowiek został ubrany od stóp do głów i przyszedł na wigilie. Mijają lata jest rok 2009, kiedy ja po 1,5 roku będąc szóstą na liście czy piątą, zrobiłam to tylko dla Prezydenta Dutkiewicza. Za bardzo mnie ta polityka nigdy nie interesowała, chociaż teraz przez panią Lampart to się do niej podłączyłam. Przepraszam lapsusy libretta trochę zdenerwowana jestem się też denerwuje. Podchodzi do mnie człowiek po nominacji na radną ma bukiet kwiatów i pyta mnie się tak: „Podoba się pani moja marynarka?”, i powiedziałam, że nie - wiecie dlaczego? Bo pan dyrektor już w ten czas Departamentu Spraw Społecznych i Kultury miał na sobie w kratkę marynarkę. Nie wolno panowie ubierać jej przed kamerą telewizyjną, bo percepcja oka jest najpierw oko coś widzi i nie dochodzi 3 sekundy jak Japończycy nam udowodnili czego nie nauczono. Już kończę. I w ten sposób żeśmy się, można powiedzieć, zaprzyjaźnili. Pan mnie wciągnął do współpracy, ale jeszcze jedno skoro Pan Przewodniczący koło mnie stanął. W 2000 roku dostaje zawiadomienie, że mam napisać CV ponieważ pan Aniszczyk zgłosił mnie do wielkiej nagrody, którą otrzymywałam z rąk Ministra Spraw Zagranicznych w naszym kraju w Warszawie, 3 miesiące po śmierci mojego męża. To było Optimus [red. wypowiedź niewyraźna]. I jeszcze raz dziękuję! dziękuję! bardzo dziękuję!

Przewodniczący Rady Miejskiej Wrocławia Bohdan Aniszczyk:

Wanda jest bezkonkurencyjna. Szanowni Państwo, a teraz

w krótkiej części artystycznej naszej sesji wystąpi bardzo młody artysta - Mateusz Doniec, którego pasją jest wiolonczela.

Mateusz - uczęszcza do Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej im. Karola Szymanowskiego we Wrocławiu, do czwartej klasy. W 2020 roku był laureatem konkursów wiolonczelowych. Zajmował I miejsca w konkursach w Warszawie i Pradze a w tym roku w konkursie w Jaśle i w Wiedniu. Zapraszam Mateusza.

Przewodniczący RM Bohdan Aniszczyk - jeszcze raz chciałbym pogratulować wszystkim nagrodzonym i podziękować Państwu za uświetnienie swoim przybyciem tej sesji. Dziękuję Państwu za udostępnienie swoich zdjęć, które podziwialiśmy na dzisiejszej sesji. Dziękuję Panu Tadeuszowi Nestorowiczowi i wszystkim, którzy pracowali przy organizacji naszej sesji. W ramach świętowania 100. rocznicy urodzin Tadeusza Różewicza, które przypadają na ten rok, zapraszam serdecznie wszystkich Państwa do obejrzenia pamiątek, które są darem wnuczki poety – Pani Julii Różewicz – dla Centrum Historii Zajezdnia, a dzisiaj prezentujemy je w tej Sali.

Zamykam obrady uroczystej sesji Rady Miejskiej Wrocławia.

Przewodniczący

Rady Miejskiej Wrocławia

Bohdan Aniszczyk

Protokół sporządził:

Marcin Frąckiewicz